

Bir kism batı dilcileri, her dilin 1000 yilde %20 öz sözcüklerinden itirdigine inaniyurlar. Am bu söz ekleyici dillerde hakim değildir oda bunca ki sözcik özi itsede ayrı “murekkeb” sözlerde “eklenmiş” kalıyor ve birde bu diller çok “regular” oldukicun, daha az deyşiklere ehtiyaci vardır.

Odur ki 5000 yıl sonra biz sumer-türk dillerinin bağların tapabiliyürük ve bu hind-avropa dillerinde olan 1000 yile %20 degişiklik bu dillerde böylece hızı yoktur.

Tam Türk ve Sumer dillerinin “Ekleyici” haletin kullanarak “sözlerin Kökünde” ekleyici halinde aktarmak gerekiyor ve buda onun “Hind-Avropali” dillerle farkıdır. Maalesef bizim dilciler “Türk-sumer” dilinin bu “ekleyici halin” gözönüne alarak, onin araştırmakicun bir uslub genişlendirmemişler. Ama ben “Sumer-Türk” karşılaşmasında ister-istemez doğal olarak böylece araştırmaya mecbur kaldım ve gördüm ki doğrusu “Ekleyici Dillerin Araştırma Uslubu”da böylece olmalıdır:

Yani Hind-Avropa dillerinden farklı olarak, sözleri “tekce” yok belke oni “Ekleyici” halindedede gerek araştıram. Şayet siz beni bir “metodist” adlandırırsınız, ama bence bu varsayıyam yani “ekleyicilik diller araştırma metodu” özide bize yardımcı olabiliyür, Yoksa biz “Sumer-Türk” dilleri gibi ekleyici dilleri, tam onlardan farklı/deyşik olan Hint-Avropa dillerinde genişlenmiş, örnek olarak, “Germen” ya “Latin” dillerinde uykulanan metodlarla, araştırmakım yanlış oldukiçun, heç değerli sonuclarada varamam. Hind-Avropa dillerinde ekleyici hali olunca sözlerin kökleri değişik hale düşüb ve tanınlımadır hale geliyor ama “ekleyici dillerde”, yani bizlerde, sözlerin köki ekleyici halinde değişimizce kalıyor ve ben buni niye gözönüne almiyub ve kullanmiyum!!!

Maalesef bizlerde tekce avropa dilcilik kitaplarının tercüme edib ve sonra onları ezberleyub ve sonada düşünmeden o “araştırma yolların” yanlışca “TÜRKÇE araştırmasında” kullanmışlar. ve yanlış metod seçmişler!!!

Bunca benim böyle “özümden çıkarılmış metodum”, bence bizim dillere daha “uygun”dır. düzdir ki kusuride olabilir. Ama bence “Türk-Sumer” sözcüklerin biz “ekleyici halde” araştırsak, bu dillerin doğasına daha uygun oluyur. odi bende bu metodu uygulacığam ve umarım ki bu metodın sonucun sizler beyenesiniz!!!

Eski Türkcede, Sumer gibi “Ben=Gae” menasında de vardır ki bu “Divan Luğat-ul Türk”de de gözükmekdedir. Ama sumercede “men-mu” sözide “men” menasında işlenmektedir. Buniçun ben bu iki sözün yani “Gae” ve “Ben”nin, Sumercede ve onila bir kök taşıyan türkcede, yerin belirtib ve göstermegiçün, her ikisinin yani “Men-Me-Mu” ve “Gae,Ga” sözün araştırıyorum ta göresiniz bu iki dil bu iki sözcük gibi, birbirine yakındır. “Gae” ve “Men” her iki dilde işleniliyor ve deyşik yerlerde birbiriyle yerlerin deyşiyor. odır ki ben önce “Gae” sözün her iki dilde araştırıp sonra “Men-Mu-Ma” sözine geçiyorum.

(1) - Sumerce “Gae , Ğe = Ben” Sözi,

Türkce “Qi – Qiya” Söziyle Aynıdır!!!

Sumerce, “Ğae-Ğe”= Ben, sözi türkcede de varımış ve hetta şimdide onun izi kalmıştır!

Sumercede bizim varımız:

Ben- Men(Tr) = **gae(Sm)** ġae I wr. ġa₂-e; ġe₂₆ "I"

Sen(Tr) = **Zae(Sm)** zae [YOU] wr. za-e; ze₂ "you"

O-Ol-oni (Tr) = **Lu(Sm), Ur(Sm), Ane(Sm), He(Sm)**

ane [HE] wr. e-ne; a-ne "he, she"

he [BE] wr. he₂; he₂-a "be it, be he"

lu [PERSON] wr. lu₂; mu-lu; mu-lu₂; lu₁₀; lu₆ "who(m), which; man; (s)he who, that
which; of; ruler; person" Akk. amēlu; ša

ur [HE] wr. ur₅; ur "he; that, this same; maid, female slave; one; corresponding (to
one another); like (one another)" Akk. amtū; ištēn; mithāru; šū

Biz = **Menden(Sm)** menden [WE] wr. me-en-de₃-en "we" Akk. nīnu

Siz = **Menzen(Sm)**

menzen [YOU] wr. me-en-ze₂-en; za-e-me-en-ze₂-en; za-e-en-ze₂-en "you (plural)"

on-lar, o-lar = **Ane-ne(Sm)** anene [THEY] wr. e-ne-ne; a-ne-ne "they"

ve ya nasıl ki DANIEL A FOXVOG 'ın kitabı “Introduction to Sumerian Grammar”den alıyoruz :

Sg	1 gá-e	(older ḡe26) I, me (or ḡe26-e)
	2 za-e	(older zé) you
	3p e-ne	(older a-ne) he, him, she, her (OB also èn)
Pl	1 me-en-dè-en	(it is) we, us
	2 me-en-zé-en	(it is) you
	3p e-ne-ne	(older a-ne-ne) they (personal), them

şimdiki İstanbul turkcesinde deylen, “Ben” ya Azerbaycan turkcesi “Men” sözi, sumerce “benem” ve daha geniş menasinde işleniliyor. Ama biz Esgi turkceye baksak “men” sözine okşar turkcede “Qi” sözünü de görürüz:

“Qi” sözi bir esgi turkce sözdür ve “Divan Luğat-ul Turk”de Mehmud Kaşgarlı böylece yazıyor:

“Qi- قى : sevgi ve istek sözidir ve yakınların(kohum ve aylenin) adının dalına yapışır. Deyurler: “Ətaqi- آتاقى ”yani, ay *benim* atam(*atacım*). ve “Ənəqi- آنقاى ”. Yani, ey *benim* anam(*anacım*)”

Divan Luğat-ul Turk

ve gine Mahmud Kaşgarli yazıyor:

“Qeya- قىا ” : küçükleme sözidir(herfe tesğir) bir “müsbeه” مشبّع sözdür, “ğ”lı ve “q”lı sözlerde. Deyerler: “Oğulqeya- اۇلۇقىا ”. Yani, *benim* oğlum(oğulcıkım). “Qızqeya- قىزقىا ”. Yani, *benim* kızım (kızcıkım).

Divan Luğat-ul Turk

- Şimdiki İstanbul turkcesinde kullanılan **-cim** “atacım” sözi “-Qi” eklemesinin kalıntısı gibi alkılanmak olabiliyor. Ama Azeri Türkcesinde **-ci** ekleycisi **-can** gibi işleniliyor ki daha esgi menasından yani “**Benim**” (sumerce ve esgi turkcede) menasından çok, “*benim ruhum*” menasında alkılanıyor. Ama bu onun esli menasında içerisinde daşıyor.

Ğea – Ğe = (Ben) sumercede nasıl ekleyici gibide kullanılıyor? (tam turkce “-Qi” gibi)

Şimdi bizim beynimizde bir soru yaraniyor: “Ğae – Ğa” sözi sumercede “Ben”, demektir yok “benim”!!! ve “-Qi – Qeya” sözcüğü bir ekleyicidir ve “benim” menasına geliyor, aya sumercede de o “bir ekleyici gibi” yer almıştır? ve “Benim” menaside vermiştir? Bu soruya biz cevabı [DANIEL A FOXVOG](#) ’in kitabı “Introduction to Sumerian Grammar”den veriyoruz :

The Form of the Possessive Pronouns

		ABSOLUTIVE (-Ø)		ERGATIVE (-e)		LOCATIVE (-a) LOC.-TERM. (-e)	
Sg	1	-ğu10	my	-ğu10	by my	-ğá	in my
	2	-zu	your	-zu	by your	-za	in your
	3p	-(a)ni	his/her	-(a)né	by his/her	-(a)na	in his/her
	3i	-bi	its	-bé	by its	-ba	in its
Pl	1	-me	our	-me	by our	-me-a	in our
	2	-zu-ne-ne	your (pl.)	-zu-ne-ne	by your	-zu-ne-ne-a	in your
	3p	-(a)ne-ne	their	-(a)ne-ne	by their	-(a)ne-ne-a	in their

Nasıl ki üsteki yazıda görüyorsunuz, sumercede, ”-ğu” ve ”-ğa” ekleyiceleri haman “DLT”de ya “Divan Luğat-ul Türk”deki ”-qi” ekleycesi gibidir ve ikiside “Benim” menası veriyor. ve buna bir örnek olarak bu cümle vardıl:

SINGULAR			PLURAL	
1	lugal-ğu10	my king	lugal-ğu10-ne	my kings
2	lugal-zu	your king	lugal-zu-ne	your kings
3p	lugal-a-ni	his/her king	lugal-a-né-ne	his kings
3i	lugal-bi	its/their king	lugal-bé-ne	its kings

Ama sumerce “Ğae – Ğa = Ben” gine ayrı menalerde ve hapsi “Ben”le bağlı ekleyici hallerine geliyor ve hulase olarak “Gae” bu hallerde gözükmektedir:

INDEPENDENT PRONOUNS (§91)

Absolutive & Ergative (Ø/e)		Dative (ra/r)	Dimensional (da/ta/şè)
1	ğá-e (ğe26-e?)	ğá-(a)-ra/ar*	ğá-(a)-da
2	za-e (older zé)	za-(a)-ra/ar*	za-(a)-da
3p	e-ne (older a-ne)	e-ne-ra/er	e-ne-da
1	me-en-dè-en — —	—	—
2	me-en-zé-en	—	—

3p e-ne-ne (older a-ne-ne)	e-ne-ne-ra/er	e-ne-ne-da
----------------------------	---------------	------------

*An -e- or assimilated -a- vowel may occur between the pronouns and case markers in 1st and 2nd sg. forms.

Bunun “absolutive” haline örnek olarak:

gá-e lugal-me-en	I (emphasized) am the king
------------------	----------------------------

gine şimdi ekleyici halinde böyle gözükiyor:

POSSESSIVE PRONOUNS (§101-110)

Absolutive (Ø)	Erg./Loc.-Term. (e)	Dative (ra)	Terminative (šè)
1 -gu10	-gu10	-gu10-ra/ur	-gu10-šè/uš
2 -zu	-zu	-zu-ra/ur	-zu-šè/uš
3p -(a)-ni	-(a)-né	-(a)-ni-ra/ir	-(a)-ni-šè/iš
3i -bi	-bé	-bi-ra/ir	-bi-šè/iš
1 -me	-me	-me-ra/(er?)	-me-šè
2 -zu-ne-ne	-zu-ne-ne	-zu-ne-ne-ra/er	-zu-ne-ne-šè
3p -(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne-ra/er	-(a)-ne-ne-šè

Genitive (ak)	Locative (a)	Dimensional (da/ta/šè)	Plural ((e)ne)
1 -gá	-gá	-gu10-da	-gu10-ne
2 -za	-za	-zu-da	-zu-ne
3p -(a)-na	-(a)-na	-(a)-ni-da	-(a)-né-ne
3i -ba	-ba	-bi-da	-bé-ne
1 -me	-me-a	-me-da	?
2 -zu-ne-ne	-zu-ne-ne-a	-zu-ne-ne-da	?
3p -(a)-ne-ne	-(a)-ne-ne-a	-(a)-ne-ne-da	?

Note that many plural forms are reconstructed or attested only in OB or later grammatical texts.

Form of the Genitive Postposition

Sg	1 -gu10+ak+Ø	>	-gá	of my
	2 -zu+ak+Ø	>	-za	of your
	3p -(a)ni+ak+Ø	>	-(a)-na	of his, her
	3i -bi+ak+Ø	>	-ba	of its, their (coll.)
Pl	1 -me+ak+Ø	>	-me	of our
	2 -zunene+ak+Ø	>	-zu-ne-ne	of your
	3p -(a)nene+ak+Ø	>	-(a)-ne-ne	of their (personal)

ve buna örnek olarak bu cümlesi yazmak olar:

For example: ká iri+gu10+ak+Ø > ká iri-gá The gate of my city
 • burada, "ka" = Kapi ve "iri" = kent(orta – yürek)

ve sonra gine "gæe" sözün sonunda ayrı halde kullaniliyor:

Genitive and Locative Compared

Sg	1 -gu10+a	>	-gá	in my
	2 -zu+a	>	-za	in your
	3p -ani+a	>	-(a)-na	in his, her
	3i -bi+a	>	-ba	in its, their (collective)
Pl	1 -me+a	>	-me-a	in our
	2 -zunene+a	>	-zu-ne-ne-a	in your
	3p -anene+a	>	-(a)-ne-ne-a	in their (personal)

ve şimdide gine bir ayrı formada sözün sonunda kullaniliyor:

Irregular Genitive Patterns

Sg	1 gá+ak+am	>	gá-(a)-kam	it is of me, it is mine
	2 za+ak+am	>	za-(a)-kam	it is yours
	3p ene+ak+am	>	e-ne-kam	it is his/hers
Pl	1 —			
	2 —			
	3p enene+ak+am	>	e-ne-ne-kam	it is theirs

SONUC:

sonuc olarak biz görüpürük ki “Gae - Ga” sözi ki sumerce üsteki hallerde, daha çok “ekleyci” halinde gözükmemektedir ve doğal olarak bu halde çok işlendiğün, Kaşgarlı zamanına, tekce ekleyci “-qi”(ata-qi) halinde ve “benim” menasında gelib çatmıştır ve böylede gözükmemektedir ve şimdide gine ekleyci halinde “-cim”(ata-cım) gibi ve “benim” menasında gözüküyor.

(2) - Sumerce “m/mu- , -me-en , ma- = Ben”

Sözi,

Türkçe “men , im = BEN” Söziyle Aynıdır!!!

Bu söz şimdikinin tersine sumerde tekce “yapışırken” kullanmaktadır ve bu “ekleyci” hali oni bin yillerce koruyub ve saklamıştır ve şimdi bize iki halde gelib çatmıştır:

(A) “MEN” ki haman “BEN” demekdir ve tekcede kullanılıyor ama “MEN”, sumerce “Benem” demekdir. ve sumerdeki “Ğa ya Ğae” nin yerini duşmuştur, ki şimdi o tekce yok ama ekleyici halinde yani “-qi, -cim” gibi kullanılıyor.

(B) “-am” halinde (arab-am) yani ekleci-yapışık, halinde ve “benim” menasında, kullanılıyor, ve buda tam esgi sumerce gibi yerini ve menasını koruyur.

Ama “ men-ben” sözinin sumercede kullanımı:

“mu-/m-“ gibi

ki oda nasıl ki aşağıda gözükiyor gerek türkçe gibi seslere uykun kullanı:

DIMENSIONAL PREFIX PRONOUNS (§428-430)

The pronominal elements which can occur in dimensional prefixes are similar to the prefixes of the hamtu agent, at least in the singular:

DIMENSIONAL PREFIX PRONOUNS (§428-430)

Sg	1	mu/m	
	2	Ø/e/r	(unassimilated -e- is not attested before OB)
	3p	n	
	3i	b	
Pl	1	?	(me is predicted)
	2	?	(e-ne is predicted)
	3p	ne	

The several forms of the 1st and 2nd sg. elements alternate according to period and the prefixed case markers with which they occur; this alternation will be discussed in detail [apropos of the locative-terminative core prefixes](#). Like the ergative pronominal elements, certain of the above elements will, according to the phonotactic scheme followed in this grammar, require a proposed prosthetic vowel to render them pronounceable when they stand initially in a verbal prefix chain, viz.:

mu+da+tuš+Ø > mu-da-tuš	He sat with me
e+da+ti(l)+Ø > e-da-ti	He lived with you
n+da+ti(l)+Ø > in-da-ti	He lived with him/her
b+da+gub+Ø > ib-da-gub	He stood with it
ne+da+ğen+Ø > i-ne-da-ğen	He came with them

Üsteki cedvelden bu örneği getiriyürüm :

- (1) **mu** + (2)da +(3)tuş + (4) Ø > mu + da + tuş He sat with me
 (1) **men** + (2)le +(3) tüş + (4) **di** > men+ le + tüş**di** benle tüşdi(oturdu)
- burada tekce “tüş” ki “oturmak” menasin veriyor farklı gözükiyor, ama hetta “tüş-mek” sözinde haman sumerçe sözcük biraz farklı kullanılıy怂. Cün oturmakda bir tür “tüşmek” ve ona yokun hereket nezere alınrsa!!!
 - sumercede bu cümle hapsi ekleyici ve birbirine “yapışık” olunca daha “4”ici kism deyürmiyor. ama türkcede bu ekleyici iki yere bölündüğün bu iki parçanın birbirile irtibati kesildigün bezi şeyleri yeniden “tanıtmaka” ehtiyac duyuyor, budurki “4” kism “-di” halinde geliyor ta “feel”in encam tapmakin ve kimin terefinden encam tapmakin göstersin. Yani “1” ve “2”ni yeniden belirtsin.

“-me/-me-en” gibi, ki şimdiki “men”e beniyür

Burada gine şimdiki “men” ya “ben”, sözünün “arkeolojik” formalarının biriyle yüz-yüzeyük. Burada “-me-en” sözünün menası; “men-em” ya “ben-em”dir:

The enclitic copula is conjugated, and its paradigm is that of the verbal subject (to be discussed shortly). Note that in this paradigm the 3rd person sg. serves for both personal and impersonal/collective subjects, while the 3rd person plural is reserved for personal subjects only.

THE ENCLITIC COPULA (§541-546; §108)

1	m + (e)n	>	-me-en	I am
2	m + (e)n	>	-me-en	you are
3p/i	m + Ø	>	-(V)m/-àm	he/she/it is; they are -am6 in OS
1	m + (e)nden	>	-me-en-dè-en	we are
2	m + (e)nzен	>	-me-en-zé-en	you are
3p	m + (e)š	>	-me-eš	they (personal) are

örnek :

gó-e lugal-me-en I (emphasized) am the king

burada, “gó-e” = ben , “-me-en” = -em/ben-em ve “lugal” = Hakan

é-bi gó-a-kam That house is mine (lit. of me)

Burada; “e’” = ev , “-bi”= bu, “gó-a”= ben , “-kam” = -im (ben-im)

“-(e)n” gibi ve “men”/“menim” ya “ben”/“benim” menasında

THE SUBJECT/PATIENT PARADIGM FOR PERFECTIVE (hamtu) VERBS (§279; 294-299)

A nominal chain representing the (intransitive) subject or (transitive) patient of a sentence stands in the absolute case. This subject is also marked in the perfective verbal chain by a corresponding pronominal suffix, conjugated for person, number, and gender, placed after the root and any stem modifiers (discussed elsewhere), as follows:

THE SUBJECT/PATIENT PARADIGM FOR PERFECTIVE (hamtu) VERBS (§279; 294-299)

Sg	1	-(e)n	I, me
	2	-(e)n	you
	3	-Ø	he/him, she/her, it
Pl	1	-(e)nden	we, us
	2	-(e)nzен	you
	3p	-(e)š	they, them (personal)
	3i	v-v	they, them (impersonal) (also just -e in OS) (reduplication)

The contrast in the singular between 3rd and non-3rd persons is less startling if one recalls that in the present tense of English verbs a similar contrast exists, as in I/you go vs. he/she/it goes.

“ma-” gibi ve “me-ne” ya “ba-na” menasında

gine bu söz yani sumerce “ma-”, ki hemiše yapıtırlmış halde sumercede tapiliyor, şimdiki azeri türkçesinde olan “men”= “ben” sözünün, arkeolojisinde tapilan sözcükünün bir ayrı deyşik formasıdır.

THE DATIVE PREFIX PARADIGM (§431-437)

sg.	1	ma-	to me
	2	-ra-	to you
	3	p -na- to	him, her
	3i	ba-	to it, them (impersonal)
pl.	1	me-	to us (attested in OB only)
	2	-e-ne-	to you (attested in OB only)
	3p	-ne-	to them (personal)

bu sözün sumerice kullanımı için örnek:

ma-an-šúm nu-ma-an-šúm He gave it (not) to me

(1) ma – (2) an – (3) šúm He gave it to me

(1) mene – (2) oni – (3) ver bana oniver-di

* Burada bir ekleyici cümle küçük ekleyici hallere bölünüyürken bezi şeyleri yeniden belirlemek mecburiyetinde kalıyor ve bunıçun feelde serf olmakla mecburudur ve (-di) sözi doğuluyor.

ama negative haline gelince sumercede onun elameti türkçeye benziyor ve "Nu" denilir ki türkede "-mi-, -me- ve.." deniliyor. Sumerce "Nu-" sözün başında geliyor ve feele mistekim yapışmamıştır, ama türkcede feelin tam ortasına geliyor buncaki şidiki türkcede bir sumer ekleyici cümlesi iki ya kaç ekleyici küçük cümlelere bölünüyür ve bezi şeyleri yeniden belirlemek zorunda kalıyor.(Nasıl ki önceden dedim) Ama sumerice gibi uzun ekleyici cümle şimdiki türkcedede yapıla biliyor ama kullanılan türkçe böylece yapmamıştır. Şimdiki türkçeye mukaysede "Divan Luğat-ul Turk" daha uzun ekleyici cümle kullanıyor, ama zaman içinde türk edebiyatı "arab" ve "fars" edebiyatıyla oturub-duruyurken, onların selikesine uykun, cümleleri uzun ekleyici halinden, çıkışmış ve küçük ekleyicilere bölmüştür. Özellikle şeerde Uruz Ölçüsü, esla ekleyici cümlelere uykun gelmiyor. Mowlana buna bildikce "Farca" şeerdemege mecbur kalmıştır ve sonra "TÜRKÇE" böylce şeer uslublarida, öylecde kolay olmamıştır ve çok zaman bu sözcükleri "arab ve fars" sözcüklerile karıştırırmakla mecbur kalmışlar ve ya onların gramatikin işleterek "ekleyicilik" halinin öünü amaka çalışmışlar. Aynen sçzde modern yazıcılarda "TÜRKÇENİN" ekleyiciliğin kullanılmamışlar ve bir tür Avropa Dillerine uygun ve "ekleyiciliğe" karşı bölünmüş cümlelerle yazı yazmışlar.

Bunların tersine, Sumerin yazısı tam ekleyicidir yani Hind-Avropa dillerindedeyşik kelemelere bölünmüş bir uzun cümle ve bir kaç cümle yerine "sumerde" tekce bir "eklenilmiş keleme-cümle" görüyürüz. Yani eger bir Hind-Avropa cümlesinde bir zaman kaç defe/kere vurulanrsa, Sumercede ve "Divan Luğat-ul Turk"de tekce bir defe vuruluyor ve oda "ekenilmiş cümle-kelemenin" daha kısa ve etgili olmasına aparıcı çıkariyor. "Bu etkili dil kuruluşu, sumercenin 3000 yıllık yani İ.O. 100 yillere gibi kullanılmasına aparıb çıkmıştır. Sumer dili ve ekleyicilik tam S.M.S. gibi yazışmakkala uygun."

ama şimdî gine "nu" konusuna kayıdıyoruz:

(1) nu – (2) ma – (3) an – (4) šúm He gave it (not) to me

(1) nu/yok – (2) mene – (3) oni – (4) ver bana oni ver-(1)me-di

* burada negative halinde sumercede sözün başında "nu" getiriliyor, ama haman "nu" sözi şı "me" gibi "fele" yaoşuyor. Oda bunıçundur ki sumercede, çok ekleyici oluyurken bu ekleyici çok kalın haline gelmiş odur ki şimdiki türkide haman bölünüyür ve bezi şeyler ikinci kisme geliyor mesela "NU" gibi ki feelde başlıdır ve şimdî "-me-"e çöñüşmüştür ve artısı daha feelde serf olmakla tanımlanır.

sumerce, "nu-“ = yok , sözinin, şimdiki türkcede burakdıkı iz:

“yok” menasında sözün sonunda:

“Heç-ne” sözünde “yok” yerinde.

“Bana-ne” sözünde “yok” yerinde.

ve “What” menasında sözün başında:

“ne-mene”, “Ney-çün”, “niye-göre”, “na-sıl”, “ne-gibi” ve “ne-me” sözinde ingilice “what” ve “which” yerinde. ama bu “ne”=what “sumer” devranındada gözükiyor ve “ne-mene” ve “ne-me” sumercede de vardır. buda gösteriyor ki aynı zamanda “nu” sözünün iki menaside bize gelib çatmıştır!!!

ve...

Bu araştırmacı ben tekce “Gae” ve “Men” söziçün yapdım, ama aynen bu işi “sen”, “o”, “biz”, “siz” ve “onlar”içunda yapmak oluyur ve gerek tekce onların ekleyici gibiliklerinde göz önüne alak ve o hallardada onları araştırırak!!!

P.S. 1

Aşağıdaki menalari ben [DANIEL A FOXVOG](#)'ın kitabından aldım bezileri beni ikna etmedi özellikle bu mena: dumu-zi-abzu < dumu-zi abzu+ak Good Child of the Abzu
yani “dumu-zi” = “Good Child” ben oni, “dumu= çocuk ve tohum” ve oylece “zi = yaşamak ve yaşatmak” olmakin göz önüne alarak ve Tanrı Dumzi'nin “Akiti” bayramında “İnanayla” sevişib ve “Bereket Doğurduğun” bilerek bu menalari daha yakun biliyürüm :

(1) dumu-zi = yaşamı doğurdan

(2) dumu-zi = yaşatan çocuk

ve şimdi [DANIEL A FOXVOG](#)'ın yazdıki menaler:

nin-ĝír-su	<	nin ğírsu+ak	Queen of (the city) Ĝirsu
nin-hur-sağ	<	nin hursağ+ak	Queen of the Mountains
nin-sún	<	nin sún+ak	Queen of the Wild Cows
inana	<	nin an+ak	Queen of Heaven
dumu-zi-abzu	<	dumu-zi abzu+ak	Good Child of the Abzu
ur-dnamma	<	ur namma+ak	Dog of (the goddess) Namma

P.S. 2

Eger sumerin uzun ekleyici cümleleri bölünmüş halde bir azca deyşiklerle bize gelib çatiyor, ama ne gözel ki sumerin “küçük ekleyici” cümleleri bölünmemiş ve aynen bize gelib çatmışlar:
örnek:

(1)ama -(2) ni – (3) gin like her mother

(2)ana - (2) si - (3) gibi

saykilarla: Aref- Esmail Esmailnia